

kongelig Anordning foreskrevne Regler ere optagne i Folkekirken“. Om Medlemsforholdets *Ophør* bestemmes, at det „ophører, naar et Medlem udræder af Folkekirken ved skriftlig Anmeldelse paa den derom ved kongelig Anordning foreskrevne Maade eller slutter sig til et Trossamfund udenfor Folkekirken Orden, hvis Lære og Ritus paa afgørende Punkter er i Uoverensstemmelse med Folkekirken, eller naar den paagældende stiller sig i bestemt Modsætning til Folkekirken ved at sætte et andet Samfunds Ordninger i Stedet for Folkekirken Sakramenter“. Endelig gives følgende Bestemmelse om *Børn*: Børn under 15 Aar optages i og udmeldes af Folkekirken paa Forældrenes Begæring. Naar et Barn er optaget efter Begæring af begge Forældre i Forening, kan det kun udmeldes med begge Forældrenes Samtykke eller, naar dette ikke kan foreligge, med Tilladelse fra Ministeriet. Børn over 15 Aar kunne optages i Folkekirken efter deres egen Begæring. Til Udmeldelse af Folkekirken kræves for Børn mellem 15 og 18 Aar Forældrenes Samtykke.

Med Hensyn til den Erklæring, som alle valgte Medlemmer af Menighedsraadet skulle afgive, fordrede Loven af 1903, at den skulde være „et højtideligt Løfte om at ville udføre det dem betroede Hverv i Troskab mod vor evangelisk-lutherske Folkekirke og i Overensstemmelse med dens Forskrifter“. I Stedet herfor bestemmer Forslaget, at ethvert valgt Medlem skal i et Menighedsraadmøde afgive til Præsten „en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed om at ville udføre det ham betroede vigtige Hverv i Troskab mod den danske Folkekirke“.

Med Hensyn til *Menighedsraadenes Virksomhedsomraade* gør Forslaget en Adskillelse imellem: hvad Menighedsraadet „tager Beslutning om“, og hvad „Menighedsraadets Samtykke udkræves til“, og der er for visse af de paagældende Sager, hørende under den ene eller den anden Kategori, „foreskrevet, at Sagerne, forinden Menighedsraadet træffer sin Afgørelse, skulle have været forhandlede paa et *Menighedsmøde*, saaledes at den paagældende Sag, for saa vidt den hører til dem, hvorover Menighedsraadet kan tage „Beslutning“, skal have vundet Tilslutning paa Menighedsmødet*). Ogsaa udenfor de

*) Ministeren udtalte i denne Forbindelse (Sp. 1659—60), at naar det gælder „*indre kirkelige Spørgsmaal*“, som f. Eks. Indførelse af en ny Salmebog, „er intet naturligare, end at man samler den kirkelige Kreds, hvis Ordning det nu gælder, og spørger den om den gaar med eller imod det forelagte Forslag. Hvad derimod alle de praktiske Anordninger angaar Sognemenigheden vedrørende, er Menighedsraadet den Repræsentant, der afgør eller giver sit Samtykke dertil. Jeg vil